

Kivetítés

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXII. évfolyam, 48. szám, 2018. november 30.

Amíg ilyen gyenge az ellenzék, a kormányellenes érzelmű emberek többségének a lelki egészség megőrzése végett marad egy mindennapos szertartás. Az alany belenéz, belehallgat a hagyományos médiába, de még jellemzőbb, hogy bekapcsolja a gépét, elindítja a Facebookot, megtudja, hogy aznapra min kell felháborodni és szörnyülnödni, és akinek lelki szükséglete az ellenzékiesség, az ily módon a politikai cselekvés lehetősége nélkül is jól érzi magát, mint aki megtette, amit megkövetel a haza és a lelkiismeret.

A döbbenet és felháborodás tárgya az esetek nagy részében az, hogy mit mond a kormány-sajtó a világról s benne rólunk, ellenzéki érzelmű médiafogyasztókról. Ezzel csak az a baj, hogy amióta ebben az iparágban, odaát újra bevezették a parancsgazdaságot, és a kormánypárti média propagandagépezetté alakult (lásd Máriás Leonárd: *„Ha mondanak valamit, azt megteszed”*, *ÉS*, 2017/19., május 22.), egyre unalmasabb, egyre kiszámíthatóbb, amit mondanak; és persze semmi újat nem lehet megtudni belőle a világról. Információtöbblet, élvezeti érték és a hatásos beszéd vagy cselekvés mindennemű reménye nélkül azonban a meddő felháborodás és szörnyülnöködés csak rongálja a lelki egészséget, talán a fizikait is.